

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(ماه میزبانی و مهمانی)

« شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَ بَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَ مَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَ لَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَ لِيُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَ لِيُتُكِّرُوا اللَّهُ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ وَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ. (بقره/۱۸۵)

(روزه در) ماه رمضان، ماهی است که قرآن در آن نازل شده است. (و قرآن کتابی است که) هدایتگر مردم همراه با دلائل روشن هدایت و وسیله تشخیص حق از باطل است، پس هر کس از شما که این ماه را دریابد، باید روزه بگیرد. و آنکس که بیمار یا در سفر باشد، روزهای دیگری را به همان تعداد روزه بگیرد. خداوند برای شما آسانی می‌خواهد و برای شما دشواری نمی‌خواهد (این قضای روزه) برای آن است که شماره مقرر روزها را تکمیل کنید و خدا را بر اینکه شما را هدایت کرده، به بزرگی یاد کنید، باشد که شکرگزار گردید.

«رمضان» از ماده «رمض» به معنای سوزاندن است و دلیل نامگذاری این ماه آن است که در این ماه، گناهان انسان سوزانده می‌شود.

ماه رمضان، تنها ماهی است که نامش در قرآن آمده و قرآن هم در شب قدر و در این ماه نازل شده است. پیامبر اکرم (ص) فرموده: تمام کتاب‌های آسمانی، در ماه رمضان نازل و بهترین ماه خدا است.

اسلام دین آسان و بنای آن بر سهولت و عدم سخت‌گیری است. لذا هر کس مریض یا مسافر بود نباید روزه بگیرد اما قضای آن را باید بعد از رمضان و سالم شدن، انجام دهد.

ویژگی‌هایی رمضان:

- ۱- میزبان، خداوند است و میهمانان را شخصاً دعوت کرده است.
- ۲- وسیله پذیرایی، شب قدر، نزول قرآن، فرود آمدن فرشتگان، استجاب دعا، لطافت روح، و دوری از دوزخ است.
- ۳- در روایات آمده، اول این ماه رحمت، وسط آن مغفرت و آخر آن پاداش است.
- ۴- در شب قدر، نیاز يك سال میهمانان مقدر و تأمین می‌شود و زمین با نزول فرشتگان در شب قدر مزین می‌گردد.

۵- غذای این ماه، غذای روح است که برای رشد معنوی لازم است، نه غذای جسم. مثلاً: تلاوت يك آیه از قرآن در این ماه، همچون تلاوت تمام قرآن در ماه‌های دیگر است. و خداوند دعاها را مستجاب می‌فرماید.

* آداب مهمانی؛

روزه‌دار باید از دروغ، گناه، مجادله، حسادت، غیبت، مخالفت با حق، فحش و سرزنش و خشم، طعنه و ظلم و مردم آزاری، غفلت، معاشرت با فاسدان، سخن‌چینی و حرام‌خواری، دوری کند و نسبت به نماز، صبر و صداقت و یاد قیامت توجه بیشتر داشته باشد.

و از دیگر اخلاق روزه‌دار آمده؛ آن کس که از اطاعت رهبران آسمانی، سرباز زند ویا در مسائل خانوادگی و شخصی با همسر خود بدرفتار و نامهربان باشد ویا از تأمین خواسته‌های مشروع او خودداری کند و یا والدین از او ناراضی باشند، روزه او قبول نیست و شرایط این ضیافت را به جای نیاورده است.

البته! روزه، فوائد و منافع طیبی و جسمی از قبیل دفع و برطرف شدن مواد زاید بدن در اثر گرسنگی را دارد.

آری! روزه، زمینه‌ساز هدایت انسان و سپاسگزاری او از نعمت‌های خداوند مهربان است.